

Ján Adamus

Stolovať v Božom kráľovstve

Ježiš cestou do Jeruzalema prechádzal mestami a dedinami a učil. Kto si sa ho spýtal: „Pane, je málo tých, čo budú spasení?“ On im povedal: „Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám: Mnohí sa budú pokúšať vojsť, a nebudú môcť. Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: „Pane, otvor nám!“ A on vám povie: „Ja neviem, odkiaľ ste!“ Vtedy začnete hovoriť: „Jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil.“ Ale on vám povie: „Ja neviem, odkiaľ ste; odíďte odo mňa všetci, čo páchate nepravosťou!“ Tam bude plač a škrípanie zubami, až uvidíte, že Abrahám, Izák, Jakub a všetci proroci sú v Božom kráľovstve, a vy ste vyhodení von. A prídu od východu i západu, od severu i od juhu a budú stolovať v Božom kráľovstve. A tak sú poslední, ktorí budú prvými, a sú prví, ktorí budú poslednými.“ (Lk 13,22-30)

Koľkokrát si človek uľahčí prácu, aby mal pohodlnejší a ľahší život? Preto vymýšľa rozličné zlepšováky, roboty, elektrotechniku, používa mixér, lietadlo, výťah, počítač... Je to správne, že si človek uľahčí život. A hoci sa dá pre neho veľa urobiť, predsa jedna námaha, s ktorou sa musí každý potýkať, tu zostáva.

Hovorí o nej Ježiš v dnešnom evanjeliu: Usilujte sa vojsť tesnou bránou. Ako došlo k tomuto Ježišovmu výroku, mohli sme sa pred chvíľou dočítať. Istý človek mu položil otázku: Pane, je málo tých, čo budú spasení? Ježiš mu však priamo neodpovedá, lebo je to Božia vec, kto bude spasený, ale povie mu podobenstvo o tesnej bráne.

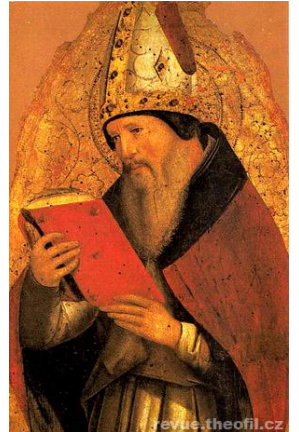
Prečo Ježiš použil práve tesnú bránu? Ako iste dobre viete, tesnou bránou sa ťažko vchádza. Širokou bránou to ide bez problémov. Dokonca ňou môžu naraz prechádzať aj viacerí ľudia a môžu si pri tom aj pomáhať. Ba širokou bránou sa dá previezť aj vozidlom. Tesnou bránou však môže prejsť iba jeden človek. Každý sám, a pritom musí vynaložiť aj námahu, aby sa cez ňu dostal. Ježiš k tesnej bráne prirovnáva vchod do Božieho kráľovstva a chce povedať, že k spásu nesmieme počítať s pohodlím, ale naopak, s námahou, kamenistou cestou, utrpením a prenasledovaním. Večnosť je podľa Ježiša spojená s námahou.

O akú námahu ide, opäť vysvetľuje Ježiš cez podobenstvo v evanjeliu: Pane, jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil. A aká bola jeho odpoveď? Ja neviem, odkiaľ ste! Ježišovi akosi nestačí, ak s ním niekto je a

pije. To nebude tá správna námaha. Aj my možno máme chuť povedať: Pane, denne chodím do kostola, počúvam kázne, prístupujem k sviatostiam, nikoho som nezabil ani neokradol. Ježišova odpoveď však bude rovnaká: Ja neviem, odkiaľ ste! Potom ani táto námaha ešte nie je dostačujúca. Tak čo Ježiš od nás očakáva? Námahu lásky! Spomeňme si na večného sudcu: Bol som hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som pocestný a pritulili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne... Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. Uvedomujeme si, že naše chodenie do kostola, počúvanie Božieho slova a prijímanie sviatostného Krista v nás musí vyvolať toľko lásky, aby sme nikomu neublížili, a tak aby sme v skutkoch lásky prevýšili tých ľudí, ktorí medzi nás nechodia. A teraz budme úprimní: Darí sa mi to? Je moja láska taká, že cez ňu vidno Krista? Som vzorom v láske všetkým ľuďom? Aby sme boli takí, je nevyhnutné vyvinúť veľkú námahu a naozaj prejsť tesnou bránou.

Rodičia postavili dvom dcéram prekrásny veľký dom. Otec od vyčerpania zomrel a dcéry v ňom zostali bývať spolu s matkou. Nevydali sa, lebo si mysleli, že každému pytačovi nejde o ne, ale o dom a pri matke im bolo dobre. Navarila, napiekla, upratala, oprala a vyžehlila. Ale postupne začali na nej vidieť veľa chýb. Už to nebola najlepšia mama na svete. Matka sa rozhodla, že pre pokoj v dome dá ho prepísať na dcéry. Bol to pre ne obrovský dar a opäť bola mama najlepšia na svete. Nie však nadhlo. Opäť začali na nej objavovať chyby a nedostatky, až jedného dňa pri hádke jej nakričali, že ich vydiera a je zbytočná. Zrazu nebolo v dome pre ňu miesto. Dobrí ľudia jej pomohli dostať sa do Domova dôchodcov. Keď po Vianociach prišiel k nej kňaz povedala mu: Mala som smutné sviatky. Dcéry pre mňa neprišli a ani nenapísali. Kňaz sa spýtal: A veria vaše dcéry v Boha? Matka na to: Veria, sú veľmi veriace, chodia aj do kostola a prístupujú k sviatostiam.

Povedzte, nie je strašné sväté prijímanie u takýchto ľudí? Nevraví im Ježiš každý deň: Ja neviem, odkiaľ ste; odíďte odo mňa všetci, čo páchate nepravosťou!? S dojatím v srdci prosme dnes Pána: Pomôž nám Ježišu, konať skutky lásky ostatným ľuďom. Posilňuj nás v tejto námahе svojím slovom a chlebom, lebo iba tak vojdeme tesnou bránou do tvojho kráľovstva.

Svätý Augustín

*Počúvajte to všetky národy,
čujte to
všetci obyvatelia zeme,
pospolití i vznešení,
v nádhere žijúci i v chudobe!
Múdro vám budú hovoriť
moje ústa,
rozumne bude myslieť
moje srdce.
Načúvať budem
starým podobenstvám,
na strunách harfy
vyjavím ich záhadu.*

*Nebudem sa báť
vo dňoch zlých,
akže mi budú ubližovať tí,
čo sú pyšní na svoj majetok
a veľkým bohatstvom
sa chvália.
Blázni! Ved' zo smrti
sa zlatom nevykúpia
a vlastnú dušu
nevyplatia Bohu,
lebo jej cena príliš vysoká.
Ba daromná je
túžba človekova,
že bude stále žiť,
a nedožije hrobu.
Dožije sa ho, uvidí: zomierajú
múdri i blázni,
všetci vospolok
a iným nechávajú
svoje bohatstvá.
Umiera človek,
hrob je jeho domom.
Zrodu na rod
dedí ten príbytok,
i čoby celú zem
nazýval svojou.
Nie, neostáva človek
v hojnosti
a podobný je statku,
ktorý hynie.*

Niektorí ľudia si svoje postavenie budujú aj na základe rozličných známostí. Čím viac majú známych a vplyvných ľudí, tým väčšiu mienku majú o sebe. Ježiš nás upozorňuje, že známost' s ním ešte nezaručuje večnú spásu. Znáмым, ktorí ho nepočúvali a ktorí ho nechceli nasledovať, raz povie: „Neviem, odkiaľ ste.“

Tento postoj Ježiš vyjadril, keď dostal otázku: „Pane, bude málo tých, čo dosiahnu spásu?“ Na otázku neodpovedá priamo, upozorňuje však na tri skutočnosti. Prvou je, že spása je veľmi vážna vec, a preto sa treba vážne usilovať, aby si ju človek zaistil. „Usilujte sa vojsť tesnou bránou,“ odporúča Ježiš tým, ktorí chcú dosiahnuť spásu. Druhé upozornenie smeruje do radov samotných Židov. K spásu im nebude stačiť, že v nich koluje židovská krv, ani že na Ježiša pozerali a počúvali ho. Vstupenkou do Božieho kráľovstva nie je Abraháмова krv, ale viera v Ježiša a dobré skutky. Treťou skutočnosťou je radostná správa pre všetky národy. Božia spása je ponúknutá každému národu a každému človeku pod slnkom.

Keby sme sa dnes opýtali Ježiša, koľkí z nás budú spasení, iste by nám zopakoval vtedajšie slová. Aj naše zmyšľanie a správanie je často blízke Ježišovým súčasníkom. Mnohí si myslia, že budú spasení minimálne preto, že sú pokrstení, pobirmovaní, zapísaní do matriky a párkrát do roka nájdú cestu do kostola. Myslia si, že Boh im všetko zaistí bez ich osobnej námahy a trápenia, odriekania a obetí. Chcú získať všetko, ale bez akejkoľvek vlastnej investície.

Nezabúdajme, že lacná spása neexistuje. François Mauriac povedal, že „naš život má takú hodnotu, koľko sme doň vložili námahy“. Aj naša večnosť bude toľko hodná, koľko práce a námahy vložíme do plnenia Božej vôle. Žiaľ, my túžime po ľahkom kresťanstve. Po odpustení bez kajúcnosti. Po skutkoch, ktoré nás nič nestoja. Po Ježišovi bez kríža.

Originálne skúsenosti mával s prácou s dušami sv. Filip Neri. Istá rehoľná sestra žila v ustavičnom strachu, že bude zatratená. Svätec navštívil kláštor a presviedčal sestru, že nebo je určené aj pre ňu. Ona sa však zúfalo bránila: „Nie, pre mňa je určené zatratenie.“ Svätec sa jej opýtal: „Povedz, za koho zomrel Kristus?“ „Za hriešnikov,“ odpovedala. „A ty si kto?“ „Veľká hriešnica!“ skríkla. „Tak vidíš, Kristus zomrel aj za tvoju spásu a teba chce mať v nebi.“ Tento rozhovor pomohol sestričke zbaviť sa strachu a zúfalstva z toho, že bude zatratená.

Naša spása nie je teraz v rukách Ježiša, ale v našich rukách. On pre našu spásu urobil všetko. Ako sa hovorí v športovej terminológii – teraz sme na ľahu my. Podmienky spásy poznáme. Majme chuť ich aj trpezlivo plniť.

Marian Šuráb

- „Sväté písma neprikazujú nič okrem lásky.“
- „Nesnaž sa porozumieť, aby si uveril, ale snaž sa uveriť tomu, čomu rozumieš.“
- „Zlý človek, aj keby bol kráľom, je otrokom toľkých pánov, koľko má nerestí.“
- Vedieť mlčať je ťažšie, ako hovoriť. Mnohí hovoria, lebo nevedia mlčať.
- „Niet mocnejšej pozvánky pre lásku, ako keď ľúbime prví.“

Sv. Augustín

Po bratsky sa podeliť - ako to urobiť? Odvážime sa ešte hovoriť o tom? Alebo sme pokrytci: pekné slová namiesto skutkov? Naozaj žijeme inakšie? Po bratsky sa podeliť - ako to robíme doma, v podniku, v kancelárii, v škole? Ako sa delíme o zodpovednosť, prácu, príjem, starosti? Ako sa v rodine delíme o radosť a žiaľ? A napokon ako sa delíme o dedičstvo -po bratsky?

Po bratsky sa podeliť - ako to robíme vo verejnom živote? Kto odmietne odmenu alebo honorár, keď nie je adekvátny výkonu? Prečo sa každý snaží získať od štátu čo najviac výhod a súčasne sa maximálne vyhnúť zaťaženiu?

Po bratsky sa podeliť - ako sa to uskutočňuje vo svete, v našej veľkej dedine? Najhoršia choroba bohatých krajín je ľahostajnosť k osudu chudobných. Západ žije a umiera v uzavretom kolobehu svojho strašného egoizmu. Ak chceme prežiť, tak musíme žiť inakšie. Po bratsky sa budeme deliť, ak dokážeme po bratsky žiť.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 21. týždni cezročného obdobia - (C)

26.VIII. pondelok

18.00 *nebude*

27.VIII. utorok

18.00 *nebude*

28.VIII. streda

18.00 *nebude*

29.VIII. štvrtok

18.00 *nebude*

30.VIII. piatok

18.00 *nebude*

31.VIII. sobota

08.00 *za živých a † členov ružencového bratstva*

Upratovanie kostola č.d. 203-228

1.IX. 22. nedeľa v cezročnom období - Veni Sancte

08.00 *Za † Jána Pojezdála, rodičov a súrodencov*

Lektori: Jurčovičová M., Vráblová M.

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Fajkusová P., Polanská Z.

14.00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

26.VIII. pondelok sv. Anastáz, mučeník

27.VIII. utorok sv. Monika

28.VIII. streda sv. Augustín, biskup a učiteľ Cirkvi

29.VIII. štvrtok Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľ'a

30.VIII. piatok Bl. Alfréd Ildefonz Schuster, biskup

31.VIII. sobota sv. Jozef z Arimatey a Nikodém

Svätý Cyril Jeruzalemský

Zasadený v smrti ako tá jeho

Keď svätý Cyril hovorí o Kristovom pochovaní „na tomto mieste“, myslí tým skutočný Kristov hrob, ústredné miesto Chrámu Božieho hrobu v Jeruzaleme. Nezáleží však na tom, kde sme boli pochovaní. Boli sme „zasadení“ spolu s pravým viničom. Jeho utrpenie, smrť a pochovanie boli skutočné. Naše pochovanie sa podobá jeho pochovaniu, ak naše vzkriesenie k spásu je skutočné.

To, čo Kristus znášal „pre nás ľudí a pre našu spásu“, znášal v skutočnosti, a nielen symbolicky. Aby sme sa z toho poučili a tiež sa naučili, že máme podiel na Kristovom utrpení. Pavol ohlasoval túto pravdu s veľkou dôslednosťou: ak sme s ním boli „zasadení (pochovaní)“ v smrti ako tá jeho, určite budeme s ním zjednotení v jeho vzkriesení (pozri Rim 6, 5). Vyjadril to veľmi dobre, keď povedal „s ním zasadení“. Pravý vinič bol zasadený (pochovaný) na tomto mieste; a my sme boli krstom zasadení (pochovaní) spolu s ním v jeho smrti. Uvažujte o týchto slovách apoštola. Nepovedal: „Ak sme boli pochovaní jeho smrťou,“ ale „v smrti ako tá jeho“. V Kristovom prípade to bola smrť v skutočnosti, lebo jeho duša sa naozaj oddelila od jeho tela a uskutočnilo sa skutočné pochovanie, lebo jeho sväté telo zavinuli do čistého plátna. A to všetko sa mu naozaj stalo. Vo vašom prípade je tu len podoba smrti a utrpenia. Pokiaľ však ide o spásu, to už nie je podoba, ale skutočnosť.

Prosím vás, keď ste sa to naučili, pamätajte si to, aby som ja, ktorý som nehodný, mohol o vás povedať, že vás milujem, lebo „vo všetkom na mňa pamätáte a zachováвате moje učenie, ako som vám ho odovzdal“ (1 Kor 11,2). Boh vás prijal ako tých, čo „vstali z mŕtvych“ (Rim 6, 13), a dal vám milosť „žiť novým životom“ (Rim 6,4). Lebo jeho je sláva a moc teraz i naveky. Amen.

Myšlienky k modlitbe

Ak sme boli „zasadení“ spolu s pravým viničom v smrti ako tá jeho, určite budeme s ním zjednotení v jeho vzkriesení.

Vo vašom prípade je tu len podoba smrti a utrpenia. Pokiaľ však ide o spásu, to už nie je podoba, ale skutočnosť.

Keď ste sa to naučili, pamätajte si to.

Zapamätajte si

Pravý vinič bol zasadený na tomto mieste; a my sme boli krstom smrti zasadení spolu s ním.

Námety na konanie

Rozhodnite sa každý deň si pripomínať učenie, ktoré ste sa naučili, „pamätať si ho“, aby ste zapustili hlboké korene tam, kde ste boli zasadení s Kristom.

Scott Hahn a Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Prídeme k nemu a budeme u neho bývať

(Jn 14, 21 - 26)

Tu, na tomto mieste, sa ukazujú hranice ľudskej reči, keď sa hovorí o tajnom prebývaní Boha v človekovi.

Len v láske sa dá vstúpiť do Božieho prostredia. Len v láske sa dá preniknúť do podstaty človeka. V každom jednom z nás je čosi také tajomné, že len v Bohu môžeme odкрыť a poznať sami seba. Iba Boh pozná pravdu o človeku. Byť „v“ znamená preto neustály vzťah.

V tejto rozlúčkovej reči Ježiš upozorňuje, že jeho prítomnosť môže človek vnímať iba vo viere a v láske. K tajomstvu Kristovej osoby nemôže byť žiaden neutrálny postoj. Bude prebývať v tom, kto je otvorený tomuto poznaniu. A každého, kto prebýva vo viere v Bohu, Otec naplní Duchom Svätým.

Už teraz, na konci tohto rozhovoru, Kristus dáva pocítiť toto prebývanie a učeníkom dáva svoj pokoj. Pokoj ako dar, ktorý v sebe zahŕňa všetky ostatné dary. Nie je to len naplnenie duševným pokojom, ale vyjadruje celistvosť, spásu, konečné naplnenie vo vzťahu s Bohom a človekom. Svet sa pokúša vytvoriť pokoj násilím, útlakom, terorom. Ale Kristov pokoj možno prijať iba ako dar. A pokoj je darom Ducha Svätého.

Kde je pravda? Čo je pravda? Čo je láska? Čo je život?

Boží dar, ktorého nikdy nebudeme majiteľmi, ale môžeme byť jeho vlastníctvom.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“

Posudok

Zošalieť, zbláznit' sa, stať sa posadnutým. V laickom ponímaní ide o ľahké vybočenie z normality, v horšom prípade o chorobu. Priznanie invalidného dôchodku alebo sociálnych výhod z choroby nie je v takých prípadoch vždy jednoduché. Treba posúdiť rad otázok: chce - nechce, smie - nesmie, môže - nemôže...

Bolo by zaujímavé posudzovať zdravotné spôsobilosti u diagnóz, ako sú zbláznit' sa od radosti alebo byť šialený láskou.

Pravdepodobný záver komisie by znel: „Schopný.“

Inými slovami...

*K Chestertonovmu výroku,
že heréza je zbláznená pravda,
ostáva ešte dodať,
že ide o šialenstvo
bez, nároku na invalidný dôchodok.*

Max Kašparů „Inými slovami“

Príbeh na uzdravenie duše

REČNÍK A OTÁZKY

Povráva sa, že jeden skúsený rečník rozdal poslucháčom listy papiera a požiadal ich, aby na ne napísali otázky, o ktorých by mohli diskutovať a ktoré by komentovali.

Systém dobre fungoval až do chvíle, keď otvoril jeden zložený list a na ňom bolo napísané: „Idiot!“

Bez toho, aby stratil pokoj, nahlas ho prečítal a obrátil sa k publiku:

„Dámy a páni,“ vyhlásil. „Počas mnohých konferencií, ktoré už roky usporadúvam, veľa ľudí napísalo otázku, a zabudli sa podpísať, no musím vám povedať, že dnes sa po prvýkrát niekto podpísal a zabudol napísať otázku.“

- Tiež na mňa občas „hádzu“ slová, ktoré ma zraňujú, a ja by som mohol tomu čeliť iným spôsobom...

- Mohol by som byť dômyselný v spôsobe, ako sa vzoprieť tomu, čo ma zraňuje...

- Moja emocionálna sebakontrola by sa mohla zlepšiť, najmä pokiaľ ide o...

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Vražední vinohradníci

„Počujte iné podobenstvo!“ povedal Ježiš. A začal rozprávať pohnutý príbeh. Istý hospodár vysadil vinicu, prenajal ju a odcestoval. V čase oberačky poslal svojich sluhov jedného po druhom po časť úrody, ktorá mu patrila za prenájom. Najomníci sluhov pochytili a zbilili. Poslal druhých - urobili to isté. Nakoniec poslal svojho syna v nádeji, že budú mať úctu aspoň k nemu. „Ale keď vinohradníci zazreli syna, povedali si: „Toto je dedič. Podťte, zabijeme ho a jeho dedičstvo bude naše! Chytili ho, vyvliekli z vinice a zabil.“ (Mt 21, 38-39)

Ježišovi poslucháči vedeli, o čom je reč. Vinicou bol Izrael, sluhami proroci. Syn, Mesiáš, stojí pred nimi - je to Ježiš!

„K môjmu synovi budú mať úctu,“ - a poslal ho medzi nich. Takto zmyšľa a koná živý Boh, o ktorom evanjelium vydáva svedectvo. Boh je dobrý. Dáva stále možnosť. Nerobí nič polovičato. Nikdy sa nevzdáva a nehovorí si, že sa už viac nič neoplatí. Koná z opravdivej dobrotivosti. Jeho ponuka nevernému ľudu je bez hraníc, prevyšuje všetko predošlé:

„K môjmu synovi budú mať úctu.“

Nemali!

Taký tupý je hriech. Boh sám prišiel vo svojom Synovi do svojho sveta, medzi svojich ľudí - a oni ho zabil! Taký tupý a nezmyselný je hriech. V Ježišovej smrti ukázal svoju najhanebnejšiu podstatu. Ale zároveň bol premožený.

Ježiš pocítil na sebe hriech ľudí, prijal jeho následky, ale ho premohol a vyvrátil. Nereptal proti Otcovi, nezanevrel na ľudí. Prosil pre nich odpustenie - „až do konca ich miloval“. A do Otcových rúk porúčal svojho ducha. Nielen nepodľahol hriechu, ale sa mu nedal ani ubiť, znechutiť, odvieť od Otca, ba ani od ľudí. Všetko zlo premohol neslýchanou láskou. Dal všetko Bohu a dal všetko za ľudí, a to vo chvíli, keď sa ho ľudia nielen zriekli, ale keď sa naňho vrhli a zabil ho. Jeho odpoveď bola: „Otcu, odpusť im...“

Aký hrozný je náš postoj voči Bohu! Ježiš ho vyjadril v strašnom podobenstve. Toto podobenstvo sa na kríži stalo skutkom. Odkiaľ sa v nás rodí ten vzdor, v ktorom kladieme

vyzývavú otázku, prečo je hore Boh, prečo je na vrchole všetkého ako Najvyšší a prečo sme my dole? Prečo neprijímame daný poriadok sveta? Ak sa aj všetci takto nepýtame, cítíme, že v istých chvíľach strháva aj nás kľásť takéto vyzývavé otázky. V každom z nás je akási skrytá náklonnosť k tejto démonickej existenciálnej závislosti. Iste, je v nás aj láska, aj oduševnenie. Ale je v nás aj táto túžba byť nezávislí, byť „ako Boh“. Prejavuje sa každým ťažkým hriechom, ktorým odmietame Syna a s ním Božiu lásku.

Daňový peniaz

„Učiteľ,“ povedali úlisne farizeji a herodiáni Ježišovi, „vieme, že vždy vravíš pravdu... Slobodno platiť cisárovi daň, či nie?“ (Mt 22,16-17)

Nepriatelia chceli Ježiša zatahnuť na pôdu politiky. Márne! Ježiš nebol ani politik, ani sociálny reformátor. Neprišiel bojovať o politickú slobodu. Koreň zla v ľudstve je omnoho hlbšie, než si myslia ľudia, a Ježiš ho videl a poznal. Je to hriech. Ježiš prišiel bojovať proti hriechu a proti duchovnej neslobode, ktorá z neho rastie. Len z oslobodenia od hriechu môže vyrásť požehnanie v ľudstve.

Ježiš odmietol na púšti pokúšenie politickej kariéry. Neskoršie po rozmnožení chlebov odmietol stať sa kráľom. V ľude však žila túžba po politickom oslobodení od Rimanov. Ježiš zastával pevné stanovisko - politická sloboda vo vzťahu k cisárovi nebola pre neho prvoradá. Prvoradá sloboda je duchovná - je to oslobodenie od hriechu. Za túto spoločnú slobodu Židov i pohanov Ježiš položí život ako výkupné za hriech.

Otázka farizejov, či je dovolené platiť daň cisárovi, bola zákerná. „Nie“ urobí z Ježiša zradcu v očiach cisára. „Áno“ urobí z neho zradcu v očiach ľudu. Farizeji si mysleli, že už samotným položením otázky triumfujú. Ale mylili sa. Ježiš nemal pri sebe peniaze. „Ukážte mi daňový peniaz!“ Potom neodpovedal ani výrokom „áno“, ani výrokom „nie“. Nešlo o problém Boh alebo cisár, ale o problém Boh a cisár. Preto Ježiš povedal: „Či je tento obraz?“ „Cisárov“, dostal odpoveď. „Dávajte teda, čo je cisárovi cisárovi...“ Aby predišiel obvineniu, že azda služba cisárovi dišpenzuje od služby Bohu, hneď dodal: „a čo je Božie, Bohu.“

Peniaz mal vtačený obraz cisára. Aký obraz mali v sebe tí, čo sa pýtali? „Na obraz Boží ich stvoril“ - stálo v Písme. Ježiš neurobí nič, aby zmenil obraz ich peňazí. Ale položí život, aby obnovil v ľuďoch obraz Boží. Farizeji - úskoční logici - chceli toľkokrát podchytiť Ježiša v reči! Zakaždým zmaril ich plány a umlčal ich svojou odpoveďou.

Koľkokrát v dejinách sa bude obnovovať problém daňového peniaza! Cisár a náboženstvo, cisár a Boh, cisár a Cirkev. A aké to bude smutné... Cisár si bude robiť nároky aj na to, čo je Božie.

A predsa... Cisár sám a všetko ostatné patrí jedine Bohu. Ale Boh a všetko ostatné nepatrí cisárovi. Aké pevné muselo byť v dejinách kresťanské svedomie, obviňované zo zrady a vlastizrady. Keď Henrich VIII. žiada Tomáša Morusa, aby sa zriekol Ríma a uznal kráľa za hlavu cirkvi v Anglicku, Morus sa bráni:

„Musím odmietnuť prísahu. Moje svedomie mi to nedovoľuje.“

„Splňte poddanskú povinnosť! Všetci prisahali.“

„Prepáčte, mal som vždy svoje svedomie!“

„Proti kráľovi?“

„Moc kráľa je ohraničená svedomím a Božími príkazmi. Nemôže vodiť svedomie na reťazi...“

„Ako to?“ Vari sú poddaní svojim svedomím nad kráľom?“

„Múdrost' vladára by mala spočívať v tom, aby neprikazoval to, čo musí vyvolať odpor vo svedomí poctivých a verných poddaných,“ odpovie Morus.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku